

7ο Μήνυμα

Νεεμίας—Ένα Πρότυπο Ανθρώπου με Αξία στην Οικονομία για τον Θεό

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Απ 12:1-14, Νε 1:1-11, 2:9-20,
4:4-5, 9, 5:10, 14-19, 8:1-10, 13:14, 29-31

I. Η επιθυμία του Θεού είναι να βάλει τέλος σε αυτήν την εποχή και να φέρει την εποχή της βασιλείας. Προκειμένου να το πετύχει αυτό, ο Θεός θα πρέπει να έχει ένα εργαλείο στην οικονομία Του:

- A. Όλοι μας πρέπει να προσβλέπουμε στον Κύριο και να προσευχόμαστε να έχουμε αξία στην οικονομία του Θεού. Θα πρέπει να αναρωτηθούμε τι κάνουμε για να βάλουμε τέλος σε αυτήν την οικονομική περίοδο και να φέρουμε την επόμενη περίοδο, την εποχή της βασιλείας. Αυτή είναι μια ξεχωριστή περίοδος. Επομένως, υπάρχει ανάγκη για ξεχωριστούς πιστούς που θα κάνουν ένα ξεχωριστό έργο.
- B. Όσοι είναι σε θέση να λένε στους άλλους να πάνε (στον θρόνο της χάρης), και όχι να προσέλθουν, δεν θα έχουν επίδραση, δηλαδή δεν θα έχουν καμία αξία στην οικονομία για τον Θεό—βλ. Εβρ 10:22:
 - 1. Στην προς Εβραίους επιστολή δεν λέει στους πιστούς να πλησιάσουν, αλλά να προσέλθουν. Αυτό σημαίνει ότι ο συγγραφέας βρισκόταν σε ένα συγκεκριμένο μέρος, θέλοντας και οι αναγνώστες του να προσέλθουν σε εκείνο το μέρος όπου βρισκόταν.
 - 2. Χρειάζεται να προσερχόμαστε σε τρία πράγματα: στα Άγια των Αγίων, στον θρόνο της χάρης και στον ίδιο τον Θεό. Μην οπισθοχωρείτε, αλλά προχωρήστε προς τα εμπρός—Εβρ 4:16, 7:25, 11:6.
 - 3. Ο Θεός είναι στον θρόνο της χάρης, που είναι μέσα στα Άγια των Αγίων. Όταν έγραψε την επιστολή προς Εβραίους, ο συγγραφέας ήταν μέσα στα Άγια των Αγίων, καλώντας τους Εβραίους πιστούς να προσέλθουν και αυτοί.
- Γ. Η αρπαγή του αρσενικού παιδιού στον ουρανό, η πτώση του Σατανά στη γη, και η διακήρυξη στον ουρανό ότι έχει έρθει η βασιλεία υποδηλώνουν ότι η απόκτηση του αρσενικού παιδιού από τον Θεό θα είναι η σπουδαιότερη οικονομική Του κίνηση, επειδή έτσι θα βάλει τέλος στην εποχή της εκκλησίας και θα εισαγάγει την εποχή της βασιλείας—Απ 12:5, 9-10, 11:15.
- Δ. Η αρπαγή του αρσενικού παιδιού στον θρόνο του Θεού θα λάβει χώρα πριν τις 1.260 ημέρες, που θα είναι η περίοδος της μεγάλης θλίψης των τριάμισι ετών (σαράντα δύο μήνες)—Απ 12:1-14, 13:5, 11:2.
- Ε. Ζούμε στην πιο προνομιακή εποχή που μπορούμε να κάνουμε τα μέγιστα για τον Θεό. Ο Θεός ως φως μας δείχνει την οδό, ενώ ο ενοικούν Χριστός, που είναι για μας δύναμη και ισχύς, μας δίνει τη δυνατότητα να περπατάμε στην οδό. Θα πρέπει να πληρώσουμε ένα μεγάλο τίμημα προκειμένου να γίνουμε χρήσιμοι σήμερα—Απ 3:18.

II. Επειδή η εκκλησία δεν έχει επιτύχει τον σκοπό του Θεού, ο Θεός θα επιλέξει μια ομάδα νικητών που θα το κάνουν αυτό, εκπληρώνοντας την απαίτησή Του. Αυτή είναι η αρχή του αρσενικού παιδιού—Απ 12:1-2, 5, 10-11; 2:7, 11, 17, 26-28, 3:5, 12, 20-21:

- A. Η παγκόσμια φωτεινή γυναίκα αντιπροσωπεύει το σύνολο του λαού του Θεού. Τελικά, το σπέρμα της γυναίκας στη Γένεση 3:15 διευρύνεται για να συμπεριλάβει τους νικητές πιστούς, το ισχυρότερο μέρος του λαού του Θεού, που υποδηλώνεται από το αρσενικό παιδί—Απ 12:1-2, 5, 10-11.

- B. Ο αναστημένος Χριστός ως το ζωοποιό Πνεύμα είναι ο μετασχηματισμένος απόγονος και σπόρος της γυναίκας, ο οποίος παρέχεται σε μας, για να συντρίψει το κεφάλι του φιδιού μέσα μας. Έτσι, μας κάνει τον συλλογικό σπόρο της γυναίκας, το νικηφόρο αρσενικό παιδί, που θα εκτελέσει την κρίση του Θεού πάνω στο αρχαίο φίδι και θα γίνει το όργανο της οικονομίας του Θεού, ώστε να αλλάξει την εποχή και να φέρει την εκδήλωση της βασιλείας Του—Απ 12:5.
- Γ. Ο Ψαλμός 2:8-9 και η Αποκάλυψη 2:26-27 και 12:5 δείχνουν ότι ο Κύριος Ιησούς ως Χρισμένος του Θεού, οι νικητές στις εκκλησίες και το αρσενικό παιδί θα κυβερνούν τα έθνη με σιδερένια ράβδο. Αυτό αποδεικνύει ότι ο Κύριος Ιησούς, οι νικητές και το αρσενικό παιδί είναι ένα. Ο Κύριος, ως εξέχων Νικητής (3:21), είναι η Κεφαλή, το κέντρο, η πραγματικότητα, η ζωή και η φύση του αρσενικού παιδιού, το οποίο είναι οι ακόλουθοι νικητές που αποτελούν το Σώμα του Κυρίου.
- Δ. Μέσω του σταυρικού θανάτου του Κυρίου, ο Σατανάς, το αρχαίο φίδι, κρίθηκε και ρίχτηκε (Ιω 12:31, 16:11). Εκείνη η κρίση και η ποινή θα εκτελεστούν τελικά από τους νικητές, που είναι το αρσενικό παιδί, το συλλογικό σπέρμα της γυναίκας. Ο πόλεμος που θα γίνει μεταξύ των νικητών πιστών και του Σατανά θα αποτελέσει στην πραγματικότητα την εκτέλεση της κρίσης του Κυρίου επάνω στον Σατανά, για να ριχτεί τελικά από τον ουρανό (Απ 12:7-9).
- Ε. Το αρσενικό παιδί αποτελείται από τους νικητές που στέκονται εκ μέρους της εκκλησίας, παίρνοντας τη θέση που θα έπρεπε να πάρει ολόκληρη η εκκλησία, για να κάνει έργο υπέρ της εκκλησίας—Απ 2:7β, 11β, 17β, 26-28, 3:5, 12, 21, 12:5, 11:
1. Όλοι οι άνθρωποι του Θεού πρέπει να συμμετέχουν στον αιώνιο σκοπό Του, αλλά δεν αναλαμβάνουν όλοι την ευθύνη που τους τίθεται δικαιοματικά. Συνεπώς, ο Θεός επιλέγει μια ομάδα ανάμεσά τους—το αρσενικό παιδί που φέρει η γυναίκα (στην Αποκάλυψη 12).
 2. Στην Αγία Γραφή οι ισχυρότεροι άνθρωποι μεταξύ του λαού του Θεού θεωρούνται ως μια συλλογική μονάδα, που μάχεται για τον Θεό και φέρνει τη βασιλεία του Θεού επί της γης—Απ 12:5, 10-11.
 3. Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει το αρσενικό παιδί για να εκπληρώσει την οικονομία Του και να πετύχει τον σκοπό Του—Α΄ Τιμ 1:4; Β΄ Τιμ 1:9, Εφ 1:9, 11, 3:11.
 4. Ο Θεός χρειάζεται το αρσενικό παιδί για να νικήσει τον εχθρό Του και να φέρει τη βασιλεία Του έτσι ώστε να εκπληρωθεί ο αιώνιος σκοπός Του. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι η πραγματικότητα της οικονομίας του Θεού σήμερα, και η οικονομία Του μπορεί να εκτελεστεί μόνο μέσω του αρσενικού παιδιού—Απ 12:10.
- ΣΤ. Η αρπαγή του αρσενικού παιδιού είναι μια ενέργεια που κάνει τον Σατανά να χάσει τη θέση του στον ουρανό. Πρέπει να αρπαχτούμε για να εκπληρώσουμε την ανάγκη του Θεού, εκτελώντας την κρίση Του πάνω στον εχθρό Του—Απ 12:5, 7-10.
- Ζ. Το αρσενικό παιδί αποτελείται απ' όλους όσους υπερνικούν τον διάβολο (τον κατήγορο και συκοφάντη), που είναι ο Σατανάς, ο εχθρός του Θεού, δια του αίματος του Αρνίου, και δια του λόγου της μαρτυρίας τους, και επειδή δεν αγαπούν την ψυχή τους μέχρι θανάτου—Απ 12:10-11.
- Η. Ολόκληρη η ύπαρξη του αρσενικού παιδιού είναι διαποτισμένη και εμποτισμένη με το στοιχείο του Χριστού επειδή καθημερινά κραταιώνεται στον εσωτερικό του άνθρωπο, ώστε ο Χριστός να οικοδομείται στην καρδιά του, καθώς τρέφεται με τον ανεξιχνίαστο πλούτο του Χριστού και ντύνεται τον Χριστό σαν την πανοπλία του Θεού—Εφ 3:16-18, 8, 6:10-11.

III. Όταν ο λαός Ισραήλ ήταν σε αιχμαλωσία για εβδομήντα χρόνια, ο Θεός εξακολούθησε να έχει μια κίνηση στην οικονομία Του λόγω του Νεεμίας, ο οποίος ήταν αληθινός νικητής. Ο Νεεμίας αποτελεί πρότυπο ανθρώπου που έχει αξία στην οικονομία για τον Θεό—Νε 1:1-11, 2:9-20, 4:4-5, 9; 5:10, 14-19, 8:1-10, 13:14, 29-31:

- A. Το κρίσιμο σημείο στο βιβλίο του Νεεμίας είναι ότι η ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ με το τείχος της αποτελούσε μια συνεχή ανάκτηση μεταξύ των εκλεκτών του Θεού, σαν τη μαρτυρία Του για την εκπλήρωση της οικονομίας Του, καθώς και την περιφρούρηση και την προστασία του οίκου του Θεού μέσα στην πόλη:
1. Αυτό σημαίνει ότι ο οίκος του Θεού ως η μονή και η κατοικία Του επί της γης χρειάζεται την καθιέρωση της βασιλείας Του, η οποία αποτελεί τη σφαίρα που διαφυλάσσει το όφελός Του στη γη, για τη διαχείρισή Του, προς την εκτέλεση της οικονομίας Του—βλ. Ρωμ 14:17.
 2. Η ανοικοδόμηση του οίκου του Θεού χαρακτηρίζει την ανάκτηση της υποβαθμισμένης εκκλησίας από τον Θεό. Η ανοικοδόμηση του τείχους της Ιερουσαλήμ χαρακτηρίζει την ανάκτηση της βασιλείας Του. Η οικοδόμηση του οίκου του Θεού και της βασιλείας Του γίνεται συγχρόνως—Μτ 16:18-19.
- B. Όταν έχουμε τη συνείδηση και την απόλαυση του Χριστού ως ζωή, έχουμε την εκκλησία ως τον οίκο του Θεού. Αν προχωρήσουμε και συνειδητοποιήσουμε την ηγεσία Του, ο οίκος θα διευρυνθεί για να γίνει η πόλη, η βασιλεία του Θεού—Εφ 1:10, 22-23, 4:15, Απ 22:1.
- Γ. Ο Νεεμίας μας δείχνει την ανάγκη να έχουμε μια κατάλληλη ορμητικότητα στην ανάκτηση του Κυρίου σήμερα:
1. Οι αρχηγοί των Μωαβιτών και των Αμμωνιτών ήταν πολύ δυσαρεστημένοι που ο Νεεμίας ζητούσε το καλό των γιων Ισραήλ. Αυτοί ήταν οι απόγονοι της ακάθαρτης γενεαλογίας του Λωτ που μισούσαν και περιφρονούσαν τους γιους Ισραήλ—Νε 2:10, 19, βλ. Ιεζ 25:3, 8.
 2. Αναφορικά με τον χλευασμό, την περιφρόνηση και την αποδοκιμασία αυτών των αρχηγών, ο Νεεμίας έδειξε αγνότητα και ορμητικότητα, όχι δειλία—Νε 2:17-20, 4:1-23, βλ. Πραξ 4:29-31. Α΄ Θεσ 2:2, Β΄ Τιμ 1:7-8.
 3. Οι ορμητικοί άνθρωποι λαμβάνουν βοήθεια από τον Θεό. Όπως ο Νεεμίας, έτσι και ο απόστολος Παύλος ήταν σύμμαχος με τον Θεό και συνειδητοποίησε τη βοήθεια του Θεού σε αυτή τη συμμαχία—Πραξ 26:21-22.
 4. Η ορμητικότητα του Νεεμίας, σαν μια αρετή στην ηθική διαγωγή του, δείχνει ότι οι φυσικές μας ικανότητες, δυνατότητες και αρετές πρέπει να περάσουν απ' τον σταυρό του Χριστού και να έρθουν στην ανάσταση, στο Πνεύμα που είναι η ολοκλήρωση του Τριαδικού Θεού, ώστε να γίνουν χρήσιμες στον Θεό για την εκτέλεση της οικονομίας Του.
- Δ. Ο Νεεμίας δεν ζούσε στον φυσικό του άνθρωπο αλλά στην ανάσταση. Ήταν ορμητικός, αλλά η ορμητικότητά του συνοδευόταν από άλλα χαρακτηριστικά:
1. Στη σχέση του με τον Θεό, ο Νεεμίας αγαπούσε τον Θεό και το όφελός Του επί της γης, συμπεριλαμβανομένων των Αγίων Τόπων (που συμβολίζουν τον Χριστό), του ιερού ναού (που συμβολίζει την εκκλησία), και της ιερής πόλης (που συμβολίζει τη βασιλεία του Θεού)—Α΄ Βασ 8:48, βλ. Β΄ Τιμ 3:1-5.
 2. Όντας άνθρωπος που αγαπούσε τον Θεό, ο Νεεμίας προσευχήθηκε στον Θεό για να έρθει σε επαφή και να έχει κοινωνία μαζί Του. Για την ανοικοδόμηση του τείχους, ο Νεεμίας στηρίχθηκε στον λόγο του Θεού και προσευχήθηκε σύμφωνα με αυτόν—Νε 1:1-11, 2:4, 4:4-5, 9.
 3. Ο Νεεμίας εμπιστεύτηκε τον Θεό και μάλιστα έγινε ένα με Αυτόν. Ως αποτέλεσμα, έγινε ο αντιπρόσωπος του Θεού—5:19, βλ. Β΄ Κορ 5:20.

4. Στη σχέση του με τους ανθρώπους, ο Νεεμίας ήταν ανιδιοτελής, μη ζητώντας το δικό του καλό ή συμφέρον. Ήταν πάντα πρόθυμος να θυσιάσει ό,τι είχε για χάρη του λαού και του έθνους—Νε 5:10, 14-19.
- E. Ο Νεεμίας, ως κυβερνήτης στο πλάι του βασιλιά, ήταν άνδρας με καθαρή καρδιά υπέρ της ανοικοδόμησης του τείχους της Ιερουσαλήμ για την εκτέλεση της οικονομίας του Θεού. Ήταν ένα πρότυπο ηγέτη μεταξύ του λαού του Θεού—βλ. Α΄ Τιμ 3:2-7, Α΄ Πε 5:1-3:
1. Σε αντίθεση με πολλούς απ' τους βασιλιάδες του Ισραήλ και του Ιούδα, ο Νεεμίας δεν ήταν εγωιστής, δεν αναζητούσε το δικό του όφελος, ούτε υπέκυψε στο ερωτικό πάθος.
 2. Όντας κυβερνήτης, ο Νεεμίας ήταν ανάμεσα σ' εκείνους που ήταν έτοιμοι να πολεμήσουν ενάντια στον εχθρό και έκανε σκοπιά. Δεν άφηνε αυτά τα ζητήματα στους άλλους, αλλά συμμετείχε σε όλα προσωπικά—Νε 4:9-23.
 3. Για δώδεκα χρόνια ο Νεεμίας και τα αδέρφια του δεν έτρωγαν το φαγητό που είχε οριστεί για τον κυβερνήτη επειδή είχαν φόβο Θεού—Νε 5:14-15.
 4. Ο Νεεμίας ενισχύθηκε στο έργο του τείχους της πόλης χωρίς καμία πληρωμή. Αντί να αναζητά το καλό του, έτρεφε τους άλλους με σκοπό την ανέγερση του τείχους—Νε 5:16-18.
- ΣΤ. Παρόλο που ο Νεεμίας ήταν κυβερνήτης, δεν ήταν καθόλου φιλόδοξος. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι κατά την ανασύσταση του έθνους, αναγνώρισε την ανάγκη της υπηρεσίας του Έσδρα για την ανασυγκρότηση του λαού του Θεού με τον λόγο του Θεού—Νε 8:1-10, Φιλ 2:3-4.
- Z. Ο Νεεμίας ήταν ο τέλειος κυβερνήτης, ο καλύτερος ηγέτης στην ανθρώπινη ιστορία, αλλά και το καλύτερο παράδειγμα για το πώς πρέπει να είναι έναν πρεσβύτερος. Σίγουρα αξίζει τον κόπο, ιδιαίτερα για όσους λαμβάνουν τα ηνία στις εκκλησίες, να αναλογιστούμε το παράδειγμα του Νεεμιά, ώστε να γίνουμε κι εμείς πρότυπο ανθρώπου που κερδίζει τον Θεό, και που ρέει από μέσα του ο Θεός προς τους άλλους, προκειμένου να αλλάξουμε την εποχή—Νε 5:19, 13:14.